

→ tanečníkem, choreografem i režisérem. Za losangeleskou inscenaci Chicaga získal prestižní divadelní ocenění Tony. Některé jeho televizní inscenace muzikálů – například Annie – aspirovaly na cenu Emmy.

Složité byl také výběr titulních představitelů. O ženské role se postupně ucházely Madonna, Goldie Hawnová, Gwyneth Paltrowová, Cameron Diazová či Nikole Kidmanová. Mezi kandidáty na roli cynického advokáta se objevovali mimo jiné John Travolta, Kevin Spacey či Hugh Jackman.

Zapomenutá hra, zapomenuté filmy

Předlohou filmu se stal věhlasný muzikál autorské trojice Bob Fosse, John Kander a Fred Ebb. (Z jejich dílny vzešly neméně slavné podívané Kabaret a New York, New York.) Na Broadwayi slavilo Chicago v sedmdesátých letech značný úspěch. Svoji roli v tom sehrála atmosféra válečného kolapsu ve Vietnamu i aféry typu Watergate.

Zkušený muzikáloví tvůrci si ovšem námět sami vypůjčili od dnes už poněkud pozapomenuté novinářky a dramatičky Maurine Dallas Watkinsové. Její hra The Brave Little Woman měla premiéru v roce 1926 a dočkala se dokonce dvou filmových zpracování.

Ještě v něm éře podle ní vznikl snímek Chicago, v roce 1942 pak následoval film Roxie Hart s Ginger Rogersovou v hlavní roli. Přestože byl každý z nich poplatný své době, námět, kterému vévodí zločin a manipulace s médií, se ukázal být nadčasový.

Geniální cynik

Na Broadwayi bylo Chicago uvedeno poprvé roku 1975. Titulních rolí Roxie a Velmy se ujaly tehdejší muzikálové hvězdy Gwen Verdonová a Chita Rivera.

Rob Marshall viděl Fosseho inscenaci jako dospívající chlapec. „Byla to neuvěřitelná podívaná, precizně režírovaná, uchovávací styl dvacátých let. Ovšem byla v ní také daleko

větší hořkost než v mém filmu.“

Později se Marshall seznámil i se samotným Fosseem. „Byl to pesimista. Cynik, který všechno viděl v nejčernějších barvách. Nejvíce ho zajímaly temné stránky života. Ale zároveň to byl génius,“ líčí Marshall.

Klip à la MTV

Rob Marshall vtiskl příběhu skutečně moderní podobu. Stvořil jakýsi velký videoklip, v němž se písničková a taneční čísla prolínají s ostatním dějem. Podařilo se mu přitom nepodlehout parodii.

Měl sice zkušenost z divadelní produkce, pro film ovšem musel najít nový klíč. Rozhodl se, že jednotlivé scény se budou promítat v myslí hlavní postavy. Film tak má dvě roviny: jednu reálnou, druhou z vizí a představ Roxie Hartové.

„West Side Story byla natočena prakticky tak, jak se odehrávala na divadelní scéně. My ale – pod vlivem MTV – musíme vyprávět jinak. Nevím, jak by filmové Chicago vypadalo před třiceti lety. Dnes ale myslíme jinak, jinak vidíme svět...“

Pocta předchůdcům

Když Zeta-Jonesová zpívá v černém korzetu vstupní písničku All That Jazz, připomene Lizu Minnelliovou z Fosseho muzikálu, kterému ta melodie dala jméno. Není to ovšem zdaleka jediná citace z dávných filmů či inscenací...

Při scénách z vězeňských cel si pamětníci možná vzpomenou na Vězeňský rock Richarda Thorpeho s Elvisem Presleyem. Finále Chicaga zase odkazuje k filmům Franka Capry. Střet představ a reality možná někomu zase připomene Minnelliho Američana v Paříži.

Není to ovšem žádné opiso- vání, film Roba Marshalla je dílem svrchovaně originálním. Režisér se ovšem neubrání tomu, aby vzdal poctu mnoha svým předchůdcům, jimž on i žánr muzikálu vděčí za mnohé.

IVAN MATĚJKA

www.ihned.cz/matejka